

Sygn. akt III C 920/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2019 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, Wydział III Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Kamykowska

Protokolant: Martyna Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2019 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) w N.

przeciwko S. N.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy I Wydział Cywilny z dnia 27 marca 2015 r. (sygn. akt I C 592/14) pkt. 1 i 2 oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku Wydział V Cywilny z dnia 2 marca 2016 r. (sygn. akt V ACa 538/15) w pkt. 2, opatrzonych odpowiednio klauzulą wykonalności na rzecz S. N., na którą przeszły uprawnienia stwierdzone powyższymi tytułami po powstaniu tytułu egzekucyjnego, wydanego na rzecz A. K.;

II. ustala, że koszty procesu w całości ponosi pozwana i zasądza od S. N. na rzecz powoda Banku (...) w N. kwotę 15.599,00 (piętnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) złotych tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwotę 15.966,57 (piętnaście tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt sześć 57/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt III C 920/16

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) w N. w dniu 6 czerwca 2016 r. wniósł pozew przeciwko S. N. o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy I Wydział Cywilny z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I C 592/14, zasądzającego od powoda na rzecz A. K. kwotę 250.000,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3 maja 2014 r. do dnia zapłaty i kwotę 7.217,00 zł tytułem kosztów procesu oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku Wydział V Cywilny z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt V ACa 538/15, zasądzającego od powoda na rzecz A. K. kwotę 5.716,02 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, opatrzonych odpowiednio klauzulą wykonalności na rzecz pozwanej S. N., na którą przeszły uprawnienia stwierdzone powyższymi tytułami, postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku Wydział V Cywilny z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt V ACo 39/16, oraz postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku Wydział V Cywilny z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt V ACo 39/16, wraz z zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania klauzulowego w łącznej kwocie 132,00 zł. Ponad powyższe strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zaspokoił egzekwowaną przez pozwaną należność przed wszczęciem egzekucji i przejściem uprawnień określonych wyżej przywołanymi wyrokami na rzecz pozwanej. Po powstaniu tytułów egzekucyjnych wymienionych na wstępie powód wszczął egzekucję sądową przeciwko poprzednikowi prawnemu

pozwanej – A. K. (1) na podstawie tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 8 sierpnia 2013 r., opatrzonego klauzulą wykonalności postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt XII Co 11547/13. W ramach prowadzonej egzekucji, komornik sądowy zajął wierzytelności przysługujące A. K. (1) wskazane na wstępie. Powód, jako dłużnik zajętej wierzytelności przelał na rachunek P. H. – komornika prowadzącego egzekucję wobec poprzednika prawnego pozwanej – kwoty stanowiące uregulowanie całości zobowiązania wynikającego z tytułów egzekucyjnych wymienionych na wstępie w dniach 4 marca 2016 r. i 30 marca 2016 r. W ocenie powoda dokonana przez niego zapłata zajętej wierzytelności na rachunek komornika sądowego stanowiła spełnienie świadczenia i zwolniła powoda z obowiązku świadczenia, co odnosi się również do świadczenia na rzecz obecnego wierzyciela prowadzącego egzekucję, tj. pozwanej. Powód spełnił w powyższy sposób świadczenie objęte tytułem wykonawczym jeszcze przed przejściem określonych nim uprawnień na rzecz pozwanej – pozew k. 2-6.

W odpowiedzi na pozew datowanej na 13 kwietnia 2017 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu wg norm przepisanych. Podnosząc ewentualność uwzględnienia powództwa w całości lub części pozwana wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu na podstawie art. 102 k.p.c.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana wskazała, że powód w dniu 27 listopada 2013 r. zawarł umowę z A. K., która to umowa wyłączała możliwość ustawowego potrącenia wierzytelności – odpowiedź na pozew k. 114-124.

Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku strony podtrzymały swoje stanowiska –protokół k. 246.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód Bank (...) w N. udzielił A. K. (1) w latach 2006-2012 samodzielnie, lub w ramach konsorcjum z (...) BANK S.A. kredytów bankowych. Wobec nie obsługiwania zobowiązań wynikających z udzielonych kredytów w terminie przez dłużniczkę Bank (...) w N. dokonał uzupełnienia weksli in blanco stanowiących prawne zabezpieczenie zwrotu poszczególnych kredytów, a wobec braku zapłaty weksli w terminie ich płatności wystawił na ich podstawie bankowe tytuły egzekucyjne, w tym bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...), zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt XII Co 11547/13.

W dniu 27 listopada 2013 r. Bank (...) w N. zawarł z A. K. umowę, na mocy której A. K. (1), jako kredytobiorca, w celu pozyskania środków na spłatę ciężących na niej zobowiązań kredytowych wyraziła zgodę na sprzedaż nieruchomości wyszczególnionych w § 2 przedmiotowej umowy przez wierzyciela (powoda) jako pełnomocnika. W § 5 zawartej umowy strony ustaliły, że w razie sprzedaży cena sprzedaży przedmiotowych nieruchomości pozyskana przez wierzyciela zostanie rozliczona w następujący sposób:

- kwota 250.000,00 zł zostanie przekazana na rachunek A. K.,

- część ceny sprzedaży zostanie przekazana przez kupującego wprost na podstawie aktu notarialnego, względnie przez wierzyciela po otrzymaniu ceny sprzedaży, na pokrycie roszczeń osób trzecich, których prawa zostały ujawnione na dzień zbycia w dziale III lub IV księgi wieczystej zbywanej nieruchomości, innych niż Bank (...) w N. oraz (...) BANK S.A.,

- pozostała kwota miała zostać zaliczona na poczet pokrycia zobowiązań A. K. wynikających z łączących ją z powodem umów kredytowych.

(zeznania świadków A. K. (2) i A. K. k. 243-246, aneks k. 238-240, skarga k. 206-211).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I C 592/14, zasądzono od powoda na rzecz A. K. kwotę 250.000,00 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 3 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 7.217,00 zł tytułem kosztów procesu. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w dniu 2 marca 2016 r., sygn. akt V ACa 538/15,

oddalił apelację powoda od powyższego orzeczenia i zasądził od niego na rzecz A. K. kwotę 5.716,02 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(wyrok k. 18-19).

Na początku marca 2016 r. Komornik Sądowy w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy P. H., na wniosek Banku (...) w N., wszczął egzekucję sądową kwoty 359.058,73 zł należności głównej i kwotę 99.208,42 zł należności odsetek, przeciwko dłużnikom A. K. (1) i A. K. (3), w oparciu o Bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 8 sierpnia 2013 r. wydany w sprawie 14/2013, opatrzony klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt XII Co 11547/13. Powyższe postępowanie egzekucyjne toczyło się pod sygn. akt Km 341/16. W dniu 4 marca 2016 r. Komornik sądowy, w oparciu o art. 895 k.p.c., zajął wierzytelności dłużnika A. K. należne jej od Banku (...) w N., jako dłużnika wierzytelności z tytułu należności zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 27 marca 2015 r. (I C 592/14) oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 2 marca 2016 r. (V ACa 538/15). Pismo z dnia 4 marca 2016 r. w przedmiocie zajęcia ww. wierzytelności zostało doręczone A. K. (1) w dniu 7 marca 2016 r. W związku z powyższym powód w dniu 4 marca 2016 r. dokonał przelewu na konto Komornika Sądowego w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy P. H. kwoty 306.453,57 zł, a w dniu 30 marca 2016 r. kwoty 881,25 zł tytułem „zajęcia wierzytelności A. K. wobec Banku (...) w N., wynikającej z wyroku SO w Bydgoszczy sygn. akt I C 592/14 oraz wyroku SA w Gdańsku sygn. V Ca 538/15”.

Powód pismem z dnia 10 marca 2016 r. poinformował A. K., a pismem z dnia 19 kwietnia 2016 r. pozwaną S. N. o wygaśnięciu obowiązku świadczenia przez powoda z przywołanego tytułu wykonawczego.

A. K. (1), reprezentowana przez pełnomocnika, złożyła skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy P. H. polegające m.in. na zajęciu wierzytelności przysługującej jej od Banku (...) w N. z tytułu wyroków Sądu Okręgowego w Bydgoszczy w sprawie I C 592/14 oraz Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie V ACa 538/15. W uzasadnieniu skargi powołała się na okoliczność zawarcia między nią a Bankiem w dniu 27 listopada 2013 r. umowy. A. K. (1) wskazała, że wierzyciel (powód) sprzedał przedmiotową nieruchomość za łączną kwotę 4.982.000,00 zł, z której to kwoty miały zostać spłacone wszelkie obciążenia na nieruchomości, pokrycie zobowiązań A. K. (5) wynikającego z łączących ją z powodem umów kredytowych oraz przekazanie na jej rachunek kwoty 250.000,00 zł. Co do wierzytelności przysługującej dłużnikowi na mocy umowy z dnia 27 listopada 2013 r. w kwocie 250.000,00 zł wierzyciel oświadczył, że dokonuje jej potrącenia z wzajemną wierzytelnością ujętą w Bankowym Tytule Egzekucyjnym Nr (...), zaopatrzonym w klauzulę wykonalności postanowieniem Referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt XII Co 11547/13). W ocenie skarżącej na mocy przedmiotowej umowy doszło do odnowienia zobowiązania A. K., co oznacza, iż wygasły jej dotychczasowe zobowiązania kredytowe. Nowe świadczenie, do którego się zobowiązała zostało w całości spełnione poprzez rozliczenie ceny sprzedaży nieruchomości. Wobec czego, w chwili złożenia przez wierzyciela oświadczenia o potrąceniu nie przysługiwała mu wierzytelność wobec A. K.. W uzasadnieniu skargi wskazano, że powyższa okoliczność została potwierdzona przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I C 592/14 oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku oddalającym apelację wierzyciela. Skarga została oddalona przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XII Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 2 listopada 2016 r.

(zajęcie k. 31-32, skarga k. 206-211, potwierdzenie k. 33, aneks nr (...) k. 238-240, postanowienie k. 212, pismo k. 35, k.38-39, dowód doręczenia k. 36-37, k. 40).

Umową z dnia 10 marca 2016 r. A. K. (1) dokonała cesji wierzytelności przysługującej jej względem powoda, wynikającej z wyroku z dnia 27 marca 2015 r. wydanego w sprawie I C 592/14 oraz wyroku z dnia 2 marca 2016 r. wydanego w sprawie V ACa 538/15, na rzecz pozwanej S. N..

(zawiadomienie k. 237, zeznania świadków A. K. (2) i A. K. k. 243-246).

Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniami z dnia 14 kwietnia 2016 r. oraz z dnia 19 kwietnia 2016 r., wydanymi w sprawie V ACo 39/16, nadał klauzulę wykonalności powyższym tytułom egzekucyjnym na rzecz pozwanej w trybie art.

788 § 1 k.p.c. Ponadto zasądził od powoda na rzecz pozwanej łączną kwotę 132,00 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego.

(postanowienia k. 19-20).

Na podstawie ww. tytułów wykonawczych, na wniosek pozwanej, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Legionowie L. C. wszczął postępowanie egzekucyjne wobec powoda, pod sygn. akt Km 2105/16. Powód otrzymał zawiadomienie o wszczęciu powyższej egzekucji w dniu 3 czerwca 2016 r. W ramach prowadzonego postępowania komornik dokonał zajęcia rachunków bankowych powoda oraz zajęcia wierzytelności w Urzędzie Skarbowym w N..

(zawiadomienie k. 21-22, k. 23-30).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów urzędowych, gdyż stosownie do treści art. 244 k.p.c. stanowią one dowód tego, co w nich zaświadczone. Dokumenty zostały wydane przez uprawnione organy w formie prawem przewidzianej. Obdarzone przymiotem wiarygodności zostały również dokumenty prywatne w zakresie w jakim stanowią one dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła zawarte w nich oświadczenie, ponieważ ich treść jest jasna i czytelna. Żadna ze stron postępowania nie zakwestionowała ich autentyczności, ani też nie zaprzeczyła ich prawdziwości w trybie przewidzianym art. 252 k.p.c. i 253 k.p.c., a Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować ich wiarygodność z urzędu.

Ponad powyższe sąd oparł swoje ustalenia na zeznaniach słuchanych w sprawie świadków. A. K. (2) i A. K. (1) potwierdzili okoliczność umów łączących A. K. z Bankiem oraz fakt sprzedaży wierzytelności przez A. K. na rzecz pozwanej. Zeznania powyższych świadków korespondują ze sobą w kwestiach mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i są zgodne z przeprowadzonymi dowodami z dokumentów zgromadzonych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zgodnie z regulacją art. 840 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Powództwa przeciwegzekucyjne są środkami merytorycznej obrony przed egzekucją przysługującymi dłużnikowi oraz osobom trzecim. Istotą takiego powództwa jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy, z tym że powództwo to nie prowadzi do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy zakończonej prawomocnym lub natychmiast wykonalnym orzeczeniem sądowym, lecz bada jedynie wykonalności takiego tytułu.

W doktrynie i judykaturze do zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania zalicza się: wykonanie zobowiązania, zrzeczenie się roszczenia przez wierzyciela, potrącenie, odnowienie, wydanie wyroku, który zapadł na korzyść jednego z dłużników solidarnych, jeżeli uwzględnia zarzuty, które są wszystkim dłużnikom wspólne, zmianę wierzyciela, zmianę stosunków, z powodu których zobowiązanie lub obowiązek gaśnie lub ulega ograniczeniu, dokonanie świadczenia przez dłużnika po wszczęciu egzekucji, ziszczenie się warunku rozwiązującego, dobrowolne zwolnienie dłużnika od długu lub rozwiązanie ugody, przedawnienie. Natomiast do zdarzeń powodujących niemożność egzekwowania należą m. in. odroczenie uiszczenia świadczenia, rozłożenie na raty dochodzonej należności, niemożliwość świadczenia o charakterze przemijającym, wykonanie prawa zatrzymania (tak T. Żyżnowski, Komentarz do art. 840 k.p.c., Lex 2014).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że zobowiązanie określone tytułami wykonawczymi w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I C 592/14 oraz wyroku

Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt V ACa 538/15, zostało spełnione przez powoda w dniu 4 marca 2016 r. oraz w dniu 30 marca 2016 r. poprzez przelew kwot: 306.453,57 zł i 881,25 zł w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy P. H. w sprawie o sygn. Km 341/16 na rzecz pierwotnego wierzyciela A. K.. Podkreślić należy, że pozwana co do zasady nie kwestionowała powyższych okoliczności, których potwierdzenie znajduje się w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa oparła się na zarzucie, że prowadzenie egzekucji przez powoda wobec A. K. z przysługującej jej wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi było niedopuszczalne, ponieważ umowa łącząca powoda z A. K. wyłączała możliwość ustawowego potrącenia należnej jej wierzytelności, zasądzonej następnie tytułami wykonawczymi. Powyższe twierdzenia pozwanej są nieuzasadnione. Wskazać należy, że wierzytelność objęta tytułami wykonawczymi wchodziła niewątpliwie do majątku A. K.. A. K. (1) nie wykonała ciężących na niej zobowiązań kredytowych, a wierzytelności z tego tytułu zostały stwierdzone na rzecz powoda tytułami wykonawczymi, m.in. bankowym tytułem egzekucyjnym Nr (...), opatrzonym klauzulą wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, sygn. akt XII Co 11547/13, co przyznała strona pozwana. Powyższy tytuł wykonawczy uprawniał powoda do prowadzenia egzekucji z całego majątku A. K., w tym z przysługującej jej wierzytelności objętej tytułami wykonawczymi. Podkreślić należy, że prawidłowość prowadzenia powyższej egzekucji przez powoda, na skutek skargi A. K., była już przedmiotem oceny Sądu Rejonowego w Bydgoszczy. Skarżąca A. K. (1) przedstawiła argumentację tożsamą z twierdzeniami pozwanej przedstawianymi w przedmiotowym postępowaniu. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy analizując zarzuty A. K. nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości w tym przedmiocie i oddalił skargę. Pozwana powoływała się na okoliczności, które zostały już ustalone przed wydaniem przedmiotowych tytułów wykonawczych i były poddane ocenie przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy i Sąd Apelacyjny w Gdańsku. W ich konsekwencji wydano tytuły wykonawcze na korzyść A. K.. Podnoszone przez pozwaną zarzuty są bezprzedmiotowe w okolicznościach sprawy.

W przedmiotowej sprawie kluczowe było ustalenie, czy istotnie po wydaniu tytułów wykonawczych nastąpiło zdarzenie powodujące wygaśnięcie zobowiązania nimi objętego. Zgodnie z art. 896 § 1 pkt 2 k.p.c. do egzekucji z wierzytelności komornik przystępuje poprzez jej zajęcie. W celu zajęcia komornik wzywa dłużnika wierzytelności, aby należnego od niego świadczenia nie uiszczał dłużnikowi, lecz złożył je komornikowi lub do depozytu sądowego.

Powód spełnił świadczenia wynikające z orzeczeń będących podstawą wszczęcia egzekucji prowadzonej pod sygn. Km 2105/16 jeszcze przed przejściem określonych nim uprawnień na rzecz pozwanej. Powód dokonał zapłaty na rzecz pierwotnego wierzyciela – A. K. – sumy 307.334,82 zł przed uzyskaniem informacji o cesji powyższej wierzytelności na rzecz S. N.. Zgodnie z art. 512 k.c. dopóki zbywca nie zawiadomił dłużnika o przelewie, spełnienie świadczenia do rąk poprzedniego wierzyciela ma skutek względem nabywcy, chyba, że w chwili spełnienia świadczenia dłużnik wiedział o przelewie wierzytelności. Do zajęcia wierzytelności objętych przywołanymi tytułami wykonawczymi w sprawie Km 341/16 doszło w dniu 4 marca 2016 r. Na dzień zajęcia przedmiotowa wierzytelność przysługiwała A. K. (1). Powód przelał komornikowi sądowemu kwotę 306.453,57 zł w dniu 4 marca 2016 r., ze skutkiem w postaci wygaśnięcia długu wobec A. K. w tej części. Powód pismem z dnia 10 marca 2016 r. poinformował A. K.. Pozwana nabyła przedmiotową wierzytelność w dniu 10 marca 2016 r. Pozostała część wierzytelności przysługująca A. K. (1) przeciwko powodowi w kwocie 881,25 zł została uiszczona komornikowi sądowemu w dniu 30 marca 2016 r. Do tego czasu powód nie miał wiedzy na temat cesji wierzytelności na pozwaną. Powód powyższą informację powziął dopiero po dniu 14 kwietnia 2016 r., kiedy to została ujawniona informacja o nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz pozwanej w trybie art. 788 k.p.c. Po powzięciu wiedzy o cesji wierzytelności pismem z dnia 19 kwietnia 2016 r. poinformował pozwaną S. N. o wygaśnięciu obowiązku świadczenia przez powoda z przywołanego tytułu wykonawczego.

Z okoliczności sprawy w sposób jednoznaczny wynika, że skuteczne zajęcie wierzytelności zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 27 marca 2015 r. (sygn. akt I C 592/14) oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 2 marca 2016 r. (sygn. akt V ACa 538/15) w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec poprzednika prawnego pozwanej, A. K., przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy P. H., w sprawie o sygn. akt Km 341/16 i dokonana przez powoda zapłata zajętej wierzytelności na rachunek

komornika sądowego stanowiła spełnienie świadczenia i jednocześnie zwolniła powoda z obowiązku świadczenia na rzecz pozwanej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. uwzględnił powództwo, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 k.p.c. Zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 15.599,00 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwotę 15.966,57 zł stanowiącą koszty zastępstwa procesowego.